

ELS PILARS

El paper dels pilars dins els castells actuals gairebé s'ha limitat als pilars d'entrada a plaça, els d'homenatge i també els de tancament d'actuació. Així, en aquesta magnífica temporada només hem pogut gaudir de dos intents de pilar de sis, el de la Colla Vella dels Xiquets de Valls a l'Alcover i els de la Colla Joves a Santa Úrsula, encara que maluradament no reixiren. Per tant, veiem que, ara per ara, la cursa del pilar de sis o de set, ja tan llunyà, sembla només destinada a moments puntuals durant la temporada.

Històricament no sempre ha estat així: en les èpoques de plenitud castellera en le segle passat sovintejaren els pilars de sis. Es diu que diverses vegades havien aconseguit fer caminar el pilar de sis per entrar a plaça. Imagineu-vos l'efecte de veure caminar aquest espadat. Però la història dels pilars moguts no s'acaba aquí: tal era la gosadia d'aquells castellers que fins i tot feren caminar el

pilar de set amb folre. Hi ha testimonis de l'època que així ho recullen; es caminà el pilar amb folre inclòs fins a 14 passes. De fet, el pilar de set amb folre era un habitual en les places castelleres de l'època.

Però prodigi quant a pilars - i evidentment un dels més grans del món castellers - fou el pilar de vuit amb folre i manilles, que s'aconseguí en comptades ocasions. És aquest un castell que ja fa més de cent anys que manca a les nostres places.

Evidentment, durant la posterior època de crisi castellera, l'alçada dels pilars disminuí.

En el ressorgir dels castells, la cursa pel pilar de sis marcà la competitivitat entre les colles, juntament amb els tres i quatre de vuit. La rivalitat entre la Colla Vella Vallenca i els Nens del Vendrell trobà en aquest pilar motiu de contínua confrontació: diversos intents molt discutits tan per una colla com per l'altre portren la rivalitat més enllà de la plaça. El més discutit fou, però, el que es considera com a primer pilar de sis carregat d'aquest segle, a càrrec dels Nens del Vendrell, a causa d'un seguit d'irregularitats. Els vallencs mai no acceptaren la validesa d'aquell pilar. Tanmateix, els mateixos Nens en carregaren un altre que no deixà dubte de la seva validesa. Fou la mateixa colla, la primera que assolí descarregar-lo poc temps després. Després d'aquest èxit, assolit més tard per la Colla Vella, els Nens carregaren el pilar de set amb folre, posant-se novament davant del món casteller. Els Nens sovintejaren durant algun temps aquest pilar, i fins i tot la Colla Vella l'assolí, no aconseguint descarregar-lo, cosa que si va ser feta pels Nens del Vendrell.

A partir d'aquelles dates els pilars de sis han deixat de ser molt vistos a les nostres places. Algunes colles més han aconseguit aquest pilar: els Castellers de Vilafranca, els Minyons de Terrassa, la Colla Jove de Tarragona, els Castellers de Barcelona, els Nois de la Torre i els Xicots de Vilafranca. Ho han fet, però, en comptades ocasions.

Així, és una llàstima que no es pugui gaudir més sovint d'aquests pilars, però potser és le preu que s'ha de pagar per a poder presenciar castells com el tres i quatre de nou, que requereixen molta gent i un tipus d'assaig que potser no és el més adequat, per qüestions de temps, de gent i interessos de cada colla, per a poder mantenir el nivell quant a pilars es refereix.

Jordi Cirac

